

ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

DÍVOČÍ PÍSEŇ.

Antonín Trpěš.

Podzim je v péřinách, mrtvé jsou větve,
lísti se snáší jak slzy kanou —
za okny žijí malinké stěti
naději plnou.

Na vás jsem čekala, rytíři kráňní,
princevni snívá z obláček říjí,
po vašich obětech ruce jsem vzpůla,
tvář tiskla k lístům, jež byly bližší.

Toula se v váni se, tulící smutně,
po cestách smoty tajemné prázdňech,
v zrcadle tůň libala slunce,
ježoh si obrázek po rtech svých zavzdých.

A já, tvá milénka, vlasy si spjala,
v rákosí plánu v posled se smála
v divokém smutku. Nikdy tak krvavě
obloha oka nezavírala.

Darmo jsem ptala se v křečovém pláči:
proč lesy, písne, též zapomenou? ...
Chtěla jsem být milenkou — milenkou
a jsem jen ženou.

UKVAPENÉ POSUDKY O LI- DECH A JICH JEDNÁNÍ.

Jak často odsuzujeme člověka v
jeho jednání, aniž bychom pátra-
li po příčině, kteráž zavdala pod-
nět ku jednání témuž.

A jak často uvěříme a přijímá-
me výroky jiných lidí a tak se ne-
cháme ovládati, aniž bychom uží-
vali svého vlastního rozumu, aneb
přemýšleli, zdali jest to správné,
neboť často přisvědčíme a dáva-
me svůj souhlas, aniž bychom vě-
děli z jaké příčiny, a to jen pro-
to, že jsme slabí, pohodlní, aneb
do konce nedbalí! Souhlas takový
má pak často za následek, že
uvrhne třeba nevinnou osobu do
nepříjemných okolností, a to
jen proto, že jsme poslechli hlasu
jiného, aniž bychom se sami byli
přesvědčili o co se tu vlastně
bylo jednalo a jaká byla příčina.

Aneb se stává, že tvoříme ne-
správné posudky o osobách, o
nichž pramálo neb dokonce nic
nevíme a soudíme jen dle dosle-
chu, neb dle jejich vzezření, což
jest nesprávné. Protož jest zá-
hodno, býti vždy opatrní při
jednání s rozvahou a přesvědčiti
se vždy, každý sám, nežli pronese-
me svůj úsudek o lidech jiných,
dříve než odsoudíme jejich jed-
nání.

Boženy Němeové román, tak
zvaný "Babička", kde líčí tak
věrně vznešené charaktery je vše-
obecně uznán za dílo velice
skvělé a každý, kdo jej jednou
četl, po čase se k němu zase vra-
cí a čte jej ještě jednou a to vždy
s zálibou, neboť každý příle
zvláště ku bábice. Já sama jsem
ji četla již dvakrát, první před
29 roky a od té doby zas jednou
a vždy se zálibou.

Právě zde v Omaze žije mezi
námi také jedna bábice, ale již
hodně starší než ona Boženy
Němeové, a je to bábice velice
sečtělá a zkušená, která prošla
zde v Americe již 60 roků života
se všemi slastmi a strastmi, jak-
ých bylo tehdejší přistěhovavším
se sem krajanům zažiti. Tato ba-
bice bydlí u své dcery Anninky,
a ať již čítá přes 80 roků stáří,
přec jest dosud ještě tělesně do-
stí zdráva a duševně nad očeká-
vání velice čilou, neboť její nejlep-
ší zábavou jest čtení a druhou
zabavou je květinářství, které se zá-
libou pěstuje a to ne jen pro se-
be, ale i pro své přátele, které v
nemoci a truchlých chvílích jími
oblažuje, tak že z každého toho
květečka v kytici uvítého, lze vy-
čísti něhu a dobrotu srdce této
stařenky, tak že na člověka pů-
sobí jako záračný lék a vskutku,
když vzpomínka na dárec tak vše-
chetného, člověk zapomíná na své
bolesti a pohrouží se v myšlenky
jiné. Mluví se z zkušenosti, neboť
má bábice již mnohokrát pro-
kázala službu tak cennou a to
když jsem toho nejméně očekáva-
la, ale nejvíce potřebovala. Dřá-
cerá díky necht přijme naše dřá-
há bábice Anna Bandhauerová,
a přejí jí stálého zdraví, aby ještě
mnoho let byla nám zachována.

Právě v tuto dobu máme nej-
plnější období v kružích milovité
a milovníků hub, neboť bylo již
po štrnácté duň velmi přilivě po-
časí a houby hojně rostou a v le-

dech stromy a rostlinstvo svým
pestro barevným listím poskytuje
půvabný požitek oku a k tomu je-
ště pak ty houby. — Věru,
kdybych měla kerk docela zhoje-
ný, šla bych též na ty houby, ale
takto musím si nechat chuť zajíti.
Ale hodní lidé na mě též pamato-
vali a podarovali mě jimi. První
houby mě poslal dědeček Bendů a
to před několika týdny, první to
úrodu a předminulým týdnem si
též vyšel náš pan redaktor
"Venkova" Dongres, velký zna-
lec hub a též mě poslal, samé
krásné malinké houbičky, na to v
pondělí mě přivezl bratr St. B.
Letovský z Florence velký košík
hub; tak dle toho může každý
poznat, že ať sama na ně nemohu,
přec jsem zásobena. Slechetným
dárcům mě srdečné díky.

Pořadatelka.

Slečna Marie Míková, nadaná
mladá pianistka, o které jsme se
již vícekrát zmínili a jež studu-
je již třetí rok hudbu v Paříži, la-
skavě si na nás vzpomněla, za-
slaví nám pohlednici, a pozdra-
vem na všechny svoje známé zde
v Omaze a okolí, jichž má tato u-
přímná vlastenka velké množství.
Podotýká na pohlednici z Města
Světla, že mají krásné počasí a
sezonnadivadelní a operní již za-
počala, tak že bude mít práce
dost. Též se zmiňuje, že se uvo-
lila vypomáhati prof. Swayneovi
tento rok ve vyučování. Přejeme
mladé této virtuosce mnoho ště-
stí, aby ve zdraví dokončila
svá studie a navrátila se brzy me-
zi nás, neboť bude miláčkem a
chloubou všech Čechů ameri-
ckých. Díky za vzpomínku.
Rodina Burešová.

Teta Vitámvásová, Omaha,
Neb. — Milé družky! Jest po
zřích, jest po Havelském posvi-
cení. Podzim se schyluje, zima
se blíží. A já vzpomínám, kam a
jak to léto uteklo. Vše začíná do
budoucí, a vše končí v minulosti.
Nyní jsou žně na sbírání hub.
Vidíte ženy, muže a děti, vše
chvátá k košíkům do lesa a pasek,
kdy dřív, ten spíš, jen aby tam
byl, než tam přijdou jiní, aby to
vše nesebrali. Tak mě to připá-
dá, jako v Evropě po žněch, kde
chudé ženy a děti chodili na pole
strniště, aby si nasbírali kladu,
jež zbýly po žněch, které snad tam
hospodář nevědomky zanechal. —
Nebylo-li to daleko od vesnice, tu
jsme tam honily husy, by sezobala
výrky zrna, která jsme náhodou při
hrabání vyšlapaly. Milé družky,
doutám, že jest nás tu hodně v
Americe, které jsme byly tehdejší
doby hraběnkami. My jsme ne-
potřebovaly žádných universit a
vyššího vzdělání, abychom si do-
pomohly k titulu hraběnků. My
jsme jednoduše si navlékly ty o-
hromné pohrabovačky (hrábě)
přes hlavy na ramena a protěžili
stranu pod paži a táhly jsme jako
na Turka, na pole s poslušným
napomenutím rodičů, abychom
dávaly pozor na zuby, by jsme je
nepolámaly (naše jsme si mohly
tréba vytlouci, jen ne ty hrábě).
Sundaly jsme ten náš herb, zapřá-
hly se do něj po způsobu staro-
dávných časů a se stovky s pámem
Bohem (tím způsobem se začíná
každá práce) hrábě se zakle-
ly přes prsa a ramena, blízko kr-
ku; kterou nohou se napřed vy-
kročilo o to se nikdo nestaral,
jen když se dělaly hodně dlouhé
kroky, celé půldne aneb celý den
jsme tahaly. Tenhle rozkošný ti-
tul "hraběnky" při suchém osu-
šeném chlebičku! Když již ústa
vysychala daly jsme si stěblo slá-
my do úst; to přý odhání žněd,
aneb když byla na blízku studán-
ka neb potůček, šly jsme se tedy
napít; neudily jsme sebou nádob-
ky, aniž jsme se štítily, že tam
někdo před námi pil, nabraly
jsme vody, té stříbroské do hr-
stě aneb se naklonily a pily zro-
vna ústy; a jak pak jsme se ob-
čerstvily, a s novou chutí jsme
šly, vlastně musely. Váštý přý
jsme si při té práci odpočinuly.
Děkuji pěkně a proto nám říkaly
panny hraběnky. Dát tak ty hrá-
bě tahatí nynížší doby některé
slečnice, ta by si s nimi lívně
vykračovala v těch "hobbie" suk-

ních. Vřak jsem s pokrokem ča-
su a vědy; práce, které jsme mu-
sely my vykonávat jsou postou-
peny strojem, a my si pouze po-
vídáme, že jsme to dělávaly sa-
my. O posvěcení jsem se málo vy-
tlačila, žádný mne nebral k tan-
ci, jsem přý stará a sevrklá. Ani
houbař Benda mě nechtěl provést,
má přý dost pekla a jinými, ráda
věřím. Králi houbařek Bendo,
všechny na vás berou; ale vy jste
nevěděny, vy nám nerozumíte. —
Kde ty vaše houby rostou, či to je
vaše tajemství, myslíte, že ten ko-
láč jsem vám dala jen tak? Ať
se vám to nestane, jako těm ama-
zónkám! (Chytnem vás.) Kde
pak jste všechny dopisovatelky?
Co pak že nepíšete, či máte také
nějakého Bendu, který Vás vyve-
de na kopce jako Adam a pak se
Vám leckde z úkrytu směje a my-
slí si, ó vy Evičky, já se vám tak-
to pomstím, však vy mně vše ne-
budete pronásledovat, ale Bendo,
Bendo, Vy to umíte. Paní Bure-
šová tento týden nás tam máte na
houbař, připravte se!

Františka Svobodová, Missoula,
Mont. — Ctěné spoludružky! —
Konečně zase musím navštívit na-
ši milou Hlídku. Je teď málo do-
pisů, ale já se tomu nedivím, neb
já sama mám již tento dopis dvě
neděle rozepsaný a nemohla jsem
se k tomu dostat, abych jej ukon-
čila, my české ženy máme mnoho
příčin. Jestli paní Vitámvásová
nás přijde častěji potěšit, tu zajis-
tí nikoho nezarmoutí; já vždy-
cky ráda čítám její humoristické
dopisy. Kdy pak nás zase navští-
ví sl. Arna z Prahy, taková mila-
blíčka a sečtělá, já jsem si Vás,
milé družky, docela jinak před-
stavovala a měla jsem Vás za sta-
ší. Paní Kulíková též je mladá a
sečtělá; paní Otoupalíková je moe
zkušená a praktická. Vaše podo-
benky udělaly na mne velice mí-
lý dojem. Když čtu Vaše dopisy,
jakobych s Vámi mluvila. Ctěná
paní pořadatelko velice mě těší,
že jste operaci šťastně přestála a
přeji Vám úplné pozdravení. —
Třetího byla zde velká slavnost,
postavily do ulice železné sloupy
opatřené nahore velikými bílými
lampami, které když je poprvé
rozsvítily, vyhlížely velice skvěle-
ně, mimo toha byla paráda, s au-
tomobily, jedni jeli směrem od
"dipa", druzí zase opačným, ra-
chejtly byly pouštěny, troubeno
na trubky a vůbec dělali takový
rámus jako bývá o novém ro-
ce. Studenti z university měli ta-
ké parádu, měli všelijaké sutany
na sobě, žluté čapky a mnoho
pentlí. Měli též svoji kapelu a
před nimi taneovali dva tak zv.
hadí taneč. Bylo to jako o čtv-
rtém "džulajji", všude plno lidí a
legrace, spousta pestrých papírků
"confetti" leželo na bušly na
chodníku. Každému se to líbilo,
byl to pěkný karneval. Také jsme
zde viděli ex-presidenta Roose-
velta, přijel Northern Pacific
drahrou jednu neděli a mluvil zde
25 minut z platformy a dostal kvě-
ty s fiakami. Musím Vám ta-
ké sdělit, že naše dezerka Ruth
pracovala na zápace "Sentinel".
Večerní noviny dávaly ceny dva
automobily, prsten a pro pět děv-
čat cestu do Yellowstone Parku.
Ruth si zrentovala na jednu noc
divadlo s pohyblivými obrázky za
\$25; měl zef ji sice z toho zážed,
že nic nevydělá, až když jí spole-
nost řekla, že když nic nevydělá,
že od ní nic nevezme; sama si pro-
dávala tickety, přišla jí hrát celá
banda muzikantů, kteří hráli nej-
dříve ve městě a pak šli přímo k
divadlu a dostala tolik lidí, že
museli stát na chodníku a čekat,
až někteří vyjdou zase ven. mi-
mo toho bylo ještě venku plno
automobilů. Když tam zeť pak
přijel, tu se usmíval. Tak dostala
trip do Parku, měly turistickou
kárku, jedna starší slečna jela s ni-
mi. Zpátky přijely sedmý den a
měly se moe dobře a všeleos vi-
děly. Na dráze jim vypoučoval
děrných šatstva, přinesl jim sto-
lek by mohly psát nebo hrát kar-
ty. V parku samotném jest jeden
hotel od druhého vzdálen 25 mil
a používá se k dopravě povozů. —
Před a za každým vozem je vo-
ják. Vodu pily troji a každá má
lánu jinou přehut. Medvědí berou
bítem žrádlo z ruky a lidé nama-
žou stromy syrohem a medem, po-
něvadž medvědí rád sladké. Když
medvědí vidí, že jde "Grizly",
tak se s mláďaty roztíká na stro-
ny; je přý to krásná podívaná. V

hotelech měly všude to nejlepší,
jídla hojnost dle výběru a též ta-
nce. Moje holka umí také hrát a
tak v jednom hotelu také zahrála
na piano; běže dosud hodiny. —
15. září Yellowstone Park zase u-
zavřeli, prohlídka dovolena jest
jen po tři měsíce, neb jest tam v
zimě mnoho sněhu 4 až 5 yardů
výšky. Vojáci tam musí být ce-
lou zimu. Z jara, když začínají
přicházet lidi, tak přý jsou rado-
stí zrovna jako blázní. V kaž-
dém hotelu jest doktor a ošetřo-
vatelka. Jak jsem se dočetla v
Česko-Americkém Venkove o vý-
chově mládeže v Americe a v Če-
chách, musím přiznat, že je to
pravda. V tom parku sejde se
mnoho lidí až z Kalifornie, též
děvčata, co nosí na stůl, dělají
tam nějaký čas jen aby viděly
park, hoši dělají v létě na farmě
a v zimě jdou do škol. Mnohý
z nich je 25 ba i 30 let star a je-
ště chodí do školy; neboť vzde-
láni jest ten nejlepší majetek,
který se nikdy neztráí. Přijmé-
te můj srdečný pozdrav.

Josie Rozánek, Milligan, Neb.
Ctěná redakce a též paní pořada-
telko! Přijmete ode mne srde-
ný pozdrav a zároveň Vám zasý-
lám předplatné na Pokrok. Bu-
de tomu skoro rok, co jsem na-
vštívila Vás závod a od té doby
jsem stále myslela, že se někdy
dostavím do Ženské Hlídky, neb
já ji velice ráda čtu. Obzvláště
by mně to zajímalo, kdybych a
spolu ob čas slyšela nějakou no-
vinku z naší osady Milligan, ale
on žádný ani muk. Pokud dochá-
zely zprávy z Milligan, tak naše
mládež, jakmile přišel Pokrok i
hledala novinky z Milligan a
chápala se čtení, jak nejvíce
mohla, teď se zdá, že už na Po-
krok zapomínají. Musím Vám o-
známit, že p. Anna Sládková, 82
roky stará osadnice se odebrala
tam, odkud není žádného návra-
tu. Nyní musím obrátit listek a
začít s ním veselím. Nyní
máme již po práci, takže pořá-
dáme jen samé "party". Není to-
mu dávno, co jsme měli velice
milé překvapení v p. Petra Cu-
dlyho, on se odebrá tět do Ha-
milton, Cal. Naši pánové si to ve-
lice pochvalovali a řekli, že by
to neškodilo, kdyby byla každý
týden taková zábava. Naše mě-
stečko zdárně pokračuje; letos se
zde stavělo pět residencí a nyní
nastala doba, že se do nich každý
ubytoval. Není divu, že nemů-
žeme dopisovat, neb máme nyní
jedno "party" za druhým; já už
jsem si ale umínila, že si čas udě-
lám a napíšu tento můj první do-
pis. Srdečné zdravím paní Marii
Skolilovou z Contact, Neb., zda-
lí pak ještě vzpomíná na ten náš
"rajt", jak nás provázela; já si
často vzpomenu, rovněž na město
Ord, které jest velice pěkné a
živě obohacené. Jediné ty cesty v
těch vřeholehách, které zde u Mi-
lligan nevidíme, se mně nechtěly
líbit. Letošní rok jsme zde měli
veliké sucho, takže jsme již my-
sleli, že všechno uschne, ale přece
to není tak nejhorší. Někdo bu-
de mít korný dost, někdo zase méně,
pšenice vyslala od 15 do 22
bušů po akru, oves 35 bušů po
akru, takže to je celkem ucháze-
jící. Koním s přáním všeho do-
bra všem milým čtenářům a do-
pisovatelkám.

Marie Zábková, South Omaha,
Neb. — Ctěná pořadatelko a milé
družky! Snad mi bude dovo-
leno jednou napsat pár řádek do
naší milé Ženské Hlídky! Chei
vzývati tetu Vitámvásovou, aby si
hosem pospíšila na ty houby, než
nám je tetičky Čapková, Kubíno-
vá, Svobodová a jiné všechny se-
sbírají. Řekla bych Vám to již
dříve, kdybych byla vstěla, jak
ty paničky to umí. Váštý já, ví-
ce než o polovicku mladší, jim ne-
můžu po těch kopelech stačít. Já
jsem ani nevěděla, že houby ještě
jsou a ony vám už byly až v
Bellevue a druhý den jsme se ná-
hodou sešly v lese zrovna přes u-
lici od něho vlnova. Večer před
tím dnem přinesl mi sousedka (co
vlastní ten kousek lesa, co jsme
v něm byly) koš hub a povídá, a
bysme druhý den šly, že je lich
tam hodně. Na také jsme šly a
nebyly jsme tam dlouho a už sly-
šime hlásek paní Čapkové. Já
jsem ho hned poznala. My jsme
měly naše koše a sástrý už plné,
ale paní Čapková s jejím regi-
mentem ne a tu nám povídaly o

Bellevue, že měly zlost, že šly tak
daleko a nenašly houby. A tak
všechny s jásotem počaly sbírat
houby. Paní Čapková vždy vy-
křikla: "Ženské, pojďte sem, ta-
dy jich je!" A ty druhé křičely
kde a podobně. Já se měla paní
Čapkové, proč tak pořád křičí a
ona povídala: "Holky, já když
uvidím houby, bych křičela i Glo-
ria." Zás jsem se jí ptala, jak
řekne, když ji neuvídí a to poví-
dala, že nic, že mlčí, že má zlost.
Paní Vávrová a paní Svobodová
jsou moe vyběravé. Ony jen trha-
ly ty mladé a křehké na zavařo-
vání. Vřak jsou dobré, mám jich
také a můj mužiček by je chtěl
pořad. Ale dlouho jsem mezi ni-
mi nemeškala, neb jsem musela
spěchat k té malé svatě Trojici,
kterou jsem nechala doma s ma-
minkou. — Také musím říci tím,
kterí mě vždycky litují, že mě
musí zde býti smutno tak daleko
od města, že bych jim přála, aby
tu zůstávaly aspoň jen po ten čas,
co chodí lidé na houby. Jistě, že
by mě přestali litovat. Neb v ten
čas uvidím skoro celý Brown
Park za jeden den. Škoda, že pa-
ní Štěrbová nemůže na chvíli si
odstěhovat její "counter" sem ke
mně. Ta by toho uviděla a na-
mála by se také dost. Víte ona
na houby nechodí a také ráda ně-
co vidí. Přála bych jí, aby vidě-
la ty houby lidí a košíky jak jdou
a když jdou zpátky ty rance, py-
títky, sástrý a koše plné. Jeden
transport přejde, druhý zas jde,
od rána až do večera. Je mě di-
vno, že ty houby na všechny sta-
čí. A tak milá tetu Vitámvásová
přijďte do toho lesa, jestli tam
ještě na Vás zbyde a když ne,
smů se nebudete zlobit. Jen pro-
sim, nechte o sobě vědět, abyste
nepřišla jako teblá k paní Kof-
skové. Víte, maminka není vždy-
cky doma a já i když jsem, bych
ji potřebovala k dětem, až bysme
na ty houby šly. Aneb bych u
nich byla já a šly byste vy dvě.
Tak by to bylo dobře, vidíte? Je-
ště něco, povídala jste, že jste
znala mého muže od desíti roků a
že byl hodný. My máme také má-
lého Františka, ještě mu nejsou
dva roky a je také hodný (rozpu-
stíte). Myslete, že za osm roků
bude hodným, jako jeho tatínek?
Kmotříčka Uzlová to na mamín-
ku prozradila, že byla tak hodná
jako paní Mulačová a paní Kubí-
nová. Ale přes to, že jsem ráda,
že jste to na maminku prozradila,
musím všem říci, že obě jmeno-
vané paničky jsou velmi čterveří-
vé. Až někdy půjdete pryč, tak
si vaši prací mašinu, košťata, ma-
pu, mísy, škopky, fene, posty, vů-
bec všechno dobře uklidíte, aneb
uzavřete, abyste to nenašly druhý
den viset na dvěřech a tak roze-
stavené, že se nemůžete do stave-
ní dostat. Obě ty paničky mě
jednou potily jejich návštěvou a
to mě vyvedly, když mne nenašly
doma. Tak se všechny mějte na
pozoru! Pozdravuji všechny čte-
natě.

Skopová kytá se sardlemi.
Umýj dobře několik pěkných
sardelí, vyber kostičky, rozkrájej
je na nudle as přo tusté a as
prst dlouhé, prostrkej jimi do-
bře vřezelou, umytou, naklepanou
a nasolenou skopovou kytu.
Polož ji do pekáče a když kytá je
na polo upečená potři ji sardelo-
vým máslem a nech ji, častěji jí
polévajje a trochu vody podléva-
je, tři hodiny peč. Rozkrájej
je potom na pěkné řízky, polož je
na prohřátou mísu a polej je pře-
ocenenou šťávou.

Bramborové nudle.
Rozstrouhej čtyři velké uvaře-
né a vychladlé brambory, dej je
na vál, přidej k nim dva žlutky
a dvě celá vejce, trochu mouky a
soli. Udělej těsto, rozválej ho
atluňuj pól prstu a nakrájej z ně-
ho nudle šířky as čtvrt coule. Vy-
maž pekáč hodně máslem, polož
do něho nudle jednu vedle druhé
a nech je v troubě do červena u-
peč. Vyndej je pak na mísu a
posyp cukrem.

Kapusta z useným jazykem.
Rozkrájej kapustu na nudle ja-
ko soli. Dej na rendlík rozstrou-
hanou cibuli a nech ji na sídle
zčervenat, přidej lžici mouky, u-
dělaj bledou žilku, rozmíchej to s
hovězí polévkou, přidej k tomu
kapustu, štipec uletého pepře a
soli. Nech to do měkka dusit.

přilévajje po trochách hovězí po-
lévky, ale jen tolik, aby byla ka-
pusta hustá. Uvař uzený jazyk
na měkko, oloupej a rozkrájej ho
na koláčky, dej kapustu na mísu
a oblož jí pěkně jazykem.
Též se může kapusta jen na
čtvrtky rozkrájená v omáče na
měkko udusiti. Přidá-li se ke ka-
pustě kousek uzeneho masa, roz-
krájeného na malé kousky, stane
se tím kapusta chutnější.

Kroupy s houbami, zvané Kuba.
Dej vařit pěkné velké kroupy,
mezi tím vyper buď sušené aneb
čerstvé houby, které rozkrájej na
kousky a dej na rendlík na kou-
sek másla a trochu zelené petr-
želky na drobnu rozkrájené, osol
je trochu a nech je půl hodiny
dusit. Utři pak na mísu kus má-
sla, přidej k němu uvařené kroupy
i dušené houby a promíchej to
dobře a dej na pekáč máslem vy-
mazaný a na vřeh též másto a
peč to půl hodiny. Kdo chce, mů-
že též přidat do toho buď vepřo-
vé neb jiné usekané maso a tro-
chu polévky, což jest na vůli ku-
chařčině.

Jako znovu narození, je způsob
jak H. O. Rakvet z čis. 4580 Park
Ave., New York City, popisuje
stav svůj a manželky po užívání
prostého domácího léku, jenž byl
předmetem mnohých příznivě roz-
mluv jak od lékařů tak i lajků.
"Vděčím to Hoboku," píše p.
Rakvet, "že moje manželka a já
dnes tak dobrou zdraví se těši-
me. Manželka moje souzena byla
prudkým bolením hlavy a celá
moje soustava tělesná zdála se
býti podlomena. Po využití dvou
lahví vašeho Hoboka cítiti jsme
se jako znovu narození."
Takový je příběh, pověděný v
tisíci rozdílných způsobech o
tomto starém dobou vyzkoušeném
bylinném léku. Dra. Petra Ho-
boka není lékem lékařnickým.
Dodává se lidem přímo skrze
místní jednatele ustanovené ma-
jiteli. Dr. Peter Fahrney & Sons
Co., 19-25 So. Hoyne Ave., Chi-
cago, Ill. Adv.

NOVÉ OBOUSTRANNÉ TALÍ- ROVÉ ČESKÉ REORDY,

zpívané panem B. Ptákem, členem
Národního divadla v Praze.
—Cena 75c.
Vzpomínka, valčík.
U hrobu matičky.
Ach, což bych já šproval.
Lástečku duhový.
Kde domov můj
Kde měšičku.
Světě, má panenko.
U okna jsem já stával.
Následující rekordy jsou hrané
Princess Military band:
Vy hvězdičky, pochod.
Už je malá chvílka do dne, pochod.
České písně, valčík.
Pochod generála Fillipoviče — a jiná.
Píšte si o nové seznamy. Při
objednávce jednoho tuctu recor-
dů hradím expresní výlohy sám.
6tř JOSEPH JIRAN,
1333 W. 18th Street, Chicago, Ill.
(Advertisement.)

Nejspolehlivější střížni zboží

ve velkém výběru za nejlev-
nější ceny nalozete ve má-
ném obchodě manželů : : :
JOHN A. R. A. LÍBALOVÝCH,
1262 JIŽ. 13. ul., Omaha.
Máme veliký výběr výpravného
zboží pro dámy a pány, bohatý
sklad prádla všeho druhu a veliký
výběr zvláštních lácí každého dne
Tel. Dougl. 1066.

Kotěra & Sloup

vlastní kojně zásobný obchod
grocerní a železářský,
8. 1261 So. 16. St. Tel. Doug. 5573.
lad. A-3570.
Hospodyčky ušetří vždy peníze, ba-
dnou-li s námi obchodovati. Vždy čer-
stvé másto a vejce. 47-48

Krásné čtení zdarma!

Příte o ubázkovi Mla a celých knáží
Lidové knihovně v sadiatelství u-
vod
31-12
SLAVIA
328 E. 72. St. NEW YORK.
Jednatel pro české osady přímou.

Adolf A. Tenopír,

Český právník.
Oradovna čis. 1305, roh 11. a Wu-
liam ulice.
Omaha, Neb. Tel. Doug. 5397.
Volejtež notář.